

Publicerad 2021-12-09 11:17 av agh.nilsson

Försenad omfamning

Vem är jag att hålla låda?

Längtan att få tänka

blir en klåda

fast i hjärnkåda

Är något jag kan skapa

något värt?

Är det något som någon (ens jag)

håller kärt?

Eller något som någon annan

mig har lärt?

Fingrar dansar fram på tangenter,

och jag svävar ut på tangenta

linjer driver iväg från varandra

än en gång

I skolen komma in

genom den trånga porten

försöker sjunga en sång

oo

Filosoferade i morse

om livet,

du sa att det var vackert

Kommer kött på benen

utifrån eller inifrån?

Min fantasi är en konstig plats

ett stundvis ruggigt tankepalats,

jag är trygg i en spegling men

mitt själv blir en hägring

(jag kutar mot oasen
som allt jämt retirerar)

Nu är jag här,
en Don Quijote,
stormar mina väderkvarnar

medans publiken skrattar
medlidsamt

oo

Jag vill ge något till er
så jag känner att jag finns (minns)

Jag vill ta emot något av er
så jag känner att jag finns (minns)

Kanske är min minnesbank
kaputt av knark,
en tom, tom tank
missbrukets sankmark
en flotte på den spegelblanka

ån, ser aldrig ner
vidder av genomskinlighet
behöver ett möte med en eka
för att veta att jag finns

En svettig hand som omsluter
tangenter utav plast
fingertoppar hoppar fram och
hoppas på ett kall

Nu sitter jag helt varm i kroppen
när månens manipulation kapitulerar

till solens sanning
skräcken blir min kompanjon

oo

Utan dig så finns jag inte
utan dig är jag så gott som död,

ensamhet har lämnats utanför
i både lust och nöd

Nu har knackningarna
blitt till bank
bank bank bank
"Får jag komma in?"

Extrovert magnet
har stått vid dörren
minuspole mot minuspole

"Lämna mig ensam,
dumma ensamhet,
jag vill vara själv."
sa en Manisk Ironi

Du är satt i sankmark
kära ensamhet,
landet utanför mitt hus
det sväljer allt

Förvisso som det skall va,
men kaosets mark
kan inte kompostera dig

Släpp in honom i
din hängivenhet

Ta hand om denna
mörka man,
släpp in han i ditt ljus

Darrig hand i hand med döden
så odlar ni ett hus

oo

Nu kommer det fram
nu väller forsen fram
jag har öppnat alla dörrar

Horisonten man inte kommer tillbaka över
som bara spöklikt eko viskar om,
kanske jag istället faller
men det känns allt som att det väller över

Min kropp är ej i omlopp,
men allt annat fucking snurrar

yrsel i en dimma,

kommer jag våga?

det återstår att se

Trevande

hjärtat

BANKAR

"Välkommen till sanningen"

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren agh.nilsson med Poeter.se id #220605 innehar upphovsrätten